

Для проведення досліджень сформовано дві групи корів: I група – корови української чорно-рябої молочної породи, II група – української червоно-рябої молочної породи.

Відтворна здатність корів української чорно-рябої молочної породи найвища із найменшим віком першого осіменіння та першого отелення, терміном міжотельного періоду та сервіс-періоду, більшим коефіцієнтом відтворної здатності та надоем за один день лактації. У сучасних умовах ведення молочного скотарства відтворення стада потребує пошуку додаткових прийомів інтенсифікації використання корів.

Оцінка корів за відтворною здатністю показала, що міжотельний період корів другої групи становив 377,1 дня, що менше на 8,4 дня ніж у корів першої групи. Сервіс-період корів першої групи був довшим на 2,9 дня порівняно з тваринами другої групи. Кращий показник відтворної здатності мали корови української червоно-рябої молочної породи.

Отже, кращими показниками відтворної здатності характеризувалися корови української червоно-рябої молочної породи, хоча перевага за міжотельним, сервіс-періодом та коефіцієнтом відтворної здатності була невірною.

УДК 636. 32/38. 082.23

ГАЙДАЄНКО О.В. здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності 204 «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва» Науковий керівник – **КОРБИЧ Н.М.**, канд. с.-г. наук, доцент Херсонський державний аграрно-економічний університет, м. Кропивницький, Україна

ВПЛИВ ВІКУ НА ПОКАЗНИКИ ПРОДУКТИВНОСТІ ВІВЦЕМАТОК ТАВРІЙСЬКОГО ТИПУ АСКАНІЙСЬКОЇ ТОНКОРУННОЇ ПОРОДИ

Ефективність вівчарства та підвищення його конкурентоспроможності залежать від багатьох факторів, серед яких внутріпородна селекція є найбільш актуальною. Таврійський тип асканійської тонкорунної породи є результатом тривалої та науково обґрунтованої селекційної роботи з використанням австралійських мериносів. Привнесення у популяцію генотипів австралійських плідників призвело до змін не лише продуктивності створеного типу, але й показників росту та розвитку тварин [1].

Аналіз проведено на вівцематках різного віку таврійського типу асканійської тонкорунної породи за результатами бонітування в умовах Інституту тваринництва степових районів ім. М. Ф. Іванова «Асканія-Нова».

Метою роботи було встановлення впливу віку на показники вовнової та м'ясної продуктивності у вівцематок таврійського типу асканійської тонкорунної породи.

Для проведення досліджень було скомплектовано групи вівцематок різного віку: вівцематки віком до 4 років (I дослідна); вівцематки віком від 4 до 6 років (II дослідна); вівцематки віком старше 6 років (III дослідна).

У роботі одним із завдань було проведення аналізу показників продуктивності, зокрема, живої маси та настригу митої вовни (табл. 1).

Таблиця 1

Характеристика показників продуктивності дослідних тварин

Показники		Дослідні групи		
		I дослідна	II дослідна	III дослідна
Жива маса, кг	$\bar{X} \pm S_{\bar{x}}$	55,16±5,99	62,61±5,677	61,54±8,962
Настриг митої вовни, кг	$\bar{X} \pm S_{\bar{x}}$	6,78±0,873	6,62±0,846	6,55±0,7579

Показники живої маси вівцематок II дослідної групи (вік від 4 до 6 років) склали 62,61 кг, що на 7,45 кг, або 11,89% більше, ніж у тварини I (вік до 4 років) та на 1,07, або 1,7%, ніж у тварин III (вік старше 6 років) дослідної групи.

За нормативними вимогами жива маса вівцематок асканійської тонкорунної породи тварин I класу не повинна становити менше 50 кг, класу еліта 55 кг [2]. Жива маса всіх дослідних вівцематок мала значно вищі показники ніж вимагають нормативні стандарти до породи для тварин I класу та класу еліта, з першою групою різниця становила 0,16, II групою – 12,61 кг, або 22,97% та III групою – 6,54 кг, або 11,89%.

Вищий настриг митої вовни мали тварини I дослідної групи, який склав 3,91 кг, що на 0,07 кг, або 1,7% більше, ніж у тварин II дослідної групи та на 0,12 кг, або 3,1%, ніж у тварин III дослідної групи.

Встановлено нормативні дані за настригом митої вовни для вівцематок асканійської тонкорунної породи – тварини класу еліта – 2,8 кг, I класу – 2,5 кг. Тобто, настриг дослідних вівцематок значно перевищує вимоги до тварин класу еліта асканійської тонкорунної породи. Так, різниця з I групою склала 1,11 кг, або 39,6%, II групою – 1,04 кг, або 37,1% та III групою – 0,99 кг, або 35,3%.

Таким чином, можна стверджувати, що поголів'я вівцематок різного віку мали показники живої маси та настригу митої вовни більшими, ніж вимагають стандарти до породи, тобто вік не мав значного впливу на дані ознаки.

Література

1. Заруба К. В., Дрозд С. Л. Ріст та розвиток молодняка таврійського типу асканійської тонкорунної породи. *Теорія і практика розвитку вівчарства України в умовах Євроінтеграції: матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції, 20-21 травня 2021 р. Дніпро, 2021. С. 52-55.*
2. Інструкція з біонтування овець. К., 2003. 155 с.

УДК: 635.04:636.02

ГОЛЯКА Дарина, здобувач вищої освіти II курсу ОС «Магістр» спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»
Науковий керівник – **МАМЧЕНКО Віталій**, канд. с.-г. наук, доцент
Поліський національний університет
м. Житомир, Україна

ЯКІСНІ КОРМИ У ГОДІВЛІ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ

Актуальність досліджень. Першим кроком у годівлі великої рогатої худоби є вибір правильного якісного корму. Велика рогата худоба є травоядною твариною, яка харчується в основному рослинністю, такою як трава, сіно, силос, зернові та бобові. Ось деякі поширені типи кормів для великої рогатої худоби. Пасовище – природний раціон великої рогатої худоби і забезпечує їх свіжою травою та іншими рослинами. Пасовища можуть бути дешевим і високоякісним джерелом корму, якщо ними правильно керувати.

Сіно – висушена трава або бобові, які можуть зберігатися тривалий час. Сіно може забезпечити грубий корм і клітковину для здоров'я рубця великої рогатої худоби. Якісне сіно для великої рогатої худоби має бути зеленим, листяним, м'яким, без плісняви та пилу.

Силос – ферментована трава або бобові, які можна зберігати в герметичних контейнерах, таких як силоси або мішки. Силос може забезпечити енергію та білок для виробництва великої рогатої худоби. Можна згодувати силос добре ферментований, кислий (рН < 4,5), приємний на запах, без цвілі та псування.

Концентрати – корми з високим вмістом енергії та білку, але з низьким вмістом клітковини, такі як зернові (кукурудза, ячмінь, пшениця, овес), насіння олійних культур (соеві боби, ріпак, соняшник) і побічні продукти (дистиляторне зерно, соєвий шрот, бавовняне борошно). Концентрати забезпечують додаткову енергію та білок, але вони можуть бути дорогими або викликати проблеми з травленням, такі як ацидоз або здуття, якщо згодувати їх занадто багато або занадто швидко. Потрібно обмежити кількість концентратів від 0,5% до 1% від маси тіла великої рогатої худоби щодня і годувати їх поступово та рівномірно протягом дня.

Мінерали – необхідні поживні речовини корму для великої рогатої худоби в невеликих кількостях для різних функцій, таких як формування кісток, передача нервів, активація ферментів і виробництво гормонів.